

Da se dirka vrši, treba je najmanje 6 oglasil. I. darilo 10 zlatov. — II. darilo 6 zlatov. — III. darilo 4 zlati. — IV. darilo 2 zlata. — V. darilo 1 zlat in po jedna zastava.

Občne določbe. — Kot pravila veljajo od društva izdana občna dirkarska pravila. Oglašila prejema načelnik društva gosp. Jan. Hausenbichler do 15. oktobra t. l., katera se zamorejo ustmeno, pismeno ali brzojavno naznaniti. Posestniki, kateri mislijo svoje konje k dirki oglasiti, morajo jih natančno popisati in njih imena naznaniti. Vožnja je z jednim konjem na dveh ali štirikolesnih vozéh. Naznanjene konje treba je v dan dirke dopoludne ob 10. uri društvenemu odboru v Žaleu predstaviti, da se pregledajo. Ob enem se vrši žrebanje in razdelitev trakov. Ustanovniki društva imajo povsod prosti uhod.

V boleznih vratu.

Če se koj v začetku bolezni rabi, in če vrat le malo boli, je najboljša pomoč mrzel ovitek. Le-ta se mora tako-le napraviti: V mrzlo vodo se naj namoči obrisača, naj se trdno izžmije, na 6 gib zloži, in okoli vrata ovije, vrh tega še druga tudi egibna ruta ovije in z nekim trakom se naj priveže. V malih minotah je mokra ruta topla in vrat v prijetnem sopuhu. Če se to ne more tudi po dnevu rabiti, zadostuje le par noči.

Če vrat silno žge, naj se vlije malo vode v steklenico, pridene se za žlico žganega, stolčenega galuna in za dve žlici domačega čistega medu ter se dobro pretrese. S tem zdravilom si naj bolnik štirikrat na den vrat izgrgra!

Ako pa je vratna bolezen zastarana, naj se poličen lonec napolni s kropom, hitro prilije 3—4 kaplje terpentinovnega olja in koj na-nj povezne zvitek trdega papirja v podobi lijaka ali škarnicljaja. Gornjo, ozko stran naj prime bolnik rahlo z ustnicami, in naj shlap v grlo poteza — kake pol ure — po enkrat na den.

Če ima bolnik v vratu že gobe, naj stori to po dvakrat na den, skozi več tje dnov. Ozdravljenje zlo pospeši, ako si da bolnik, ki ima vnet vrat, enkrat postaviti 4 pijavice na vrat, na vsaki strani brade dve.

Prijetna pijača.

Dva pinta z vrhom osmukanih ribizelnovih jagod dasta 1 pint soka. Jagode se stisnejo ali sprešajo v kaki močni vreči redkeje stkani, n. pr. taki, v kakih se riža prodava.

K 1 litru čistega soka se vlije 2 litra vode in dene 2 klgr. rjavega kuhinjskega sladkorja, in tako naprej. Ker pa sladkor štrti del prostora zaleže, mora se pri posodbi potem ravnati. Vreti se pusti, kakor vinski mošt — da drože na pilko vun meče, in se zraven vedno z vodo doliva. Kedar je vrenje pri kraju, pretoči se posodba, sesnaži in tekočina spet va-njo

vlije in spet z vodo polni. V bouteille se sme le po tretjem letu spraviti.

Ako se pusti vreti na dušek — (zavečeno vrenje) — mora sodek 4. ali 5. del navan biti, ker se tekočina pri vrenju napinja, sicer bi dušek zamašila. Kadar burkanje preneha, se sme pretočiti sodek sesnažiti in spet napolniti in sedaj priliti, kolikor se je v drugo posodbo odtegnilo, da je sod navan ostal. Da to vino bolj počrni, se prilije črnični sok, postavim k vedru 1—2 litra.

Sejmovi. Dne 9. oktobra pri sv. Barbari, Čadramske župnije. Dne 10. oktobra v Gomici in v Orešju. Dne 15. oktobra v Apačah, pri sv. Duhu v Ločah, v Račah, pri sv. Križu na Slatini, v Sentilju pri Slov. Gradcu, na Pladini in v Beračah.

Dopisi.

Iz Prihove. (Dvojno veselje.) Težkega srca smo pričakovali velike gospojnice, kajti ta dan vrši se na Prihovi največja svečanost ali žegnanje. Zatoraj ni čudo, da se je marsikatero mlado in staro srce veselilo za tega dne. Toda mi, Prihovljani, nismo samo enega veselja dočakali, ampak dvojno; prvo, kakor sem rekel, je praznik vnebovzetja Dev. Marije, kajti glavni altar nosi krasno Marijino podobo in drugo je, ker do tega dneva je dobila ta Marijina cerkev krasno notranjo obliko sten, da je cela zmalana. Seveda, bilo bi vse drugače, ko bi naš župnik, preč. g. Jan. Modič, ne bili tako skrbni in vneti za olepšanje hiše Gospodove. Da si so pa naš preč. g. župnik že pred par leti razodeli svojo misel in željo svojim farmanom, naj bi dali cerkev slikati, vendar do lanskega leta še je ostalo vse pri starem. Toda lani je prišlo do resnice, ter so delo izročili g. Fantoniju v Konjicah. Ta je delo takoj pričel, ter je prednji del cerkve že lansko leto preslikal. Ko je pa napočil zopet letošnji cvetoči majnik, pričel je slikati po ostali cerkvi. Do velike gospojnice pa je imelo biti imenitno delo dogotovljeno in je tudi bilo. Kako je umetni g. Fantoni izvršil svoj posel? Sme se po vsej pravici reči, da prav dobro. Zakaj Prihovska cerkev se sme med lepše cerkve šteti, kar jih nosi tu blizu slov. svet. Prihovska Mati božja je pa tudi daleč znana in ljubljena; to se je letos na vel. gospojnico živo pokazalo, kajti zbralo se je toliko ljudstva, da se je vse trlo znotraj in zunaj cerkve. Marsikaterega sem vprašal takrat: No, kako se ti kaj dopade naša cerkev? In vsak mi je rekel, da tako lepe cerkve še ni nikjer videl. Res! Lepo poslopje, pa saj je tudi vredna nebeška Kraljica, da je njej na čast bila sezidana cerkev, in sedaj olepšana z raznimi sv. podobami, mnogo je Mari-

jinih, a nekatere nam jo predstavljajo kot nebeško Kraljico. Hvala torej vsem dobrim župljanom, ki so pomagali pri tem delu, lahko so ga veselili. Prihovski.

Iz Vojnika. (Zopet drobiž.) „Nimam drobiža“, izgovarja se, kdor ima samo nekaj novčičev pa nič goldinarjev v žepu, kadar bi trebalo kaj oddati. Skopuh, s polnimi žepi zlata, pa kratko odreče: „Nimam denarja“. Gospod urednik! Mene ne smete prištevati ne skopuhom, pa ne „nemaničem“. Malokdo tako z veseljem želi donasati dobrim namenom, kakor Vaš Vojniški dopisnik. Najboljšim namenom pa služi pri nas „Slov. Gosp.“ Zdaj se pa vpraša: Koliko pa se sme v Vaš blagi list dati, da ni predrobno, pa tudi ne preširno?! Bati se je, da premalenkostnih stvari ne vzprejmete vanj; prenatanih razodetij pa neka uniformovana družba, (za drobiž se ne meneča), kakor mastne stotake — pobaše in ne pusti med narod. Kakor burja vihra pri nas prepir, ki se je vnel zavoljo organistove hiše. Stvar pa je takole: Pri cerkvi je bila hiša postavljena za organista. Ker je pa ta služba v prejšnjih časih z učiteljsko zvezana bila, stanovali so v njej dolgo časa nadučitelji kot organisti. Pred kratkim ste se pa pri nas ti dve službi razcepili in nastanil se je organist v tej hiši. — Ko je bil pa nov nadučitelj imenovan, izmislili so si nekateri, da mu moramo v organistovi hiši prostor pripraviti in hajdi — porinili so organista v neko revno koč, ki sicer ni nečastna za-nj, pa vendar njegovej službi tudi ni primerna. Zdaj hišo snažijo in belijo, da bo imel v njej novoimenovani nadučitelj prijetno stanišče. To pa mi, ki smo bolj trde glave, kakor tisti „kunštni nemčurški purgarji“, ne zapopademo, zakaj bi se moral organist iz svoje hiše učitelju umakniti. Saj vemo, da bi potem bila ta hiša organistu za zmiraj zgubljena in bi morali organistu kedaj drugo postaviti. Izgovarjajo se, da bi sicer morala župnija plačevati letnih 150 gld. učiteljeve stanovnine, pa to bi se že kako vtrpelo, da bi se le župnija ne — recimo naravnost, — oropala. Ko je bil prejšnji g. nadučitelj umirovljen, čulo se je, da mu bo naslednik naš vrli g. Brezovnik. In zakaj ni? Vidi se, da se pošteni Slovenci nekje siloma nazaj tiščijo. Takih učiteljev in vzrejevateljev, ko je imenovani gospod, morebiti ne premore celi Mali-Stajar veliko. Razun tega ima še lastno hišo pri nas. Nemčurji ga sicer črtijo, pa g. B. se ne meni za nje, saj „aquila non captat muscas“ (postojna ne lovi muh). Zavoljo organistove hiše je pač dolžnost g. župnika ugovarjati, in smo torej radovedni, kdo da zdrži. — Stolp svetišča M. B. sedem žalosti nad trgovom se je na novo prekril; potreben je tudi že bil. — Vojnik veže s Sentjurjem cesta čez Ljubečno. Ta cesta je ravno dosti široka, da

se še dva vozova srečata lahko, ako nista preširoko naložena. Ob strani ceste so navoženi kupi „šodra“, kamenja s peskom namešanega, ti segajo skoraj do pol ceste na široko. Zato-raj naj se s tem opomni dotične oblasti, da skoraj najmejo tolkače, ker kamenje je deloma mnogo predebelo in naj že potrebno cesto nasujejo, da ne bo še dalje na potu voznikom neprijetno in nevarno izogibanje. Tudi potnik po noči večkrat zadene sredi ceste v kup kamenja. Mi smo storili z opominom svojo dolžnost, Vi, gospoda, storite pa svojo! Quidam.

Iz Zagreba. (Velikanski album.) Književnega podvzetja, kakoršnega do sedaj še nismo doživeli v Evropi, lotil se je v Zagrebu civilni tehnik g. Josip Pečar, z odobrenjem merodajnih krogov. Začel je namreč te dni izdavat album, v katerem se bodo tiskale slike in životopisi vseh članov cesarske rodovine, častnikov cele avstro-ogerske vojske in vojnih uradnikov. V albumu bode prišlo torej na svetlo blizo 30.000 slik in bode to delo popolnoma dovršeno do 2. decembra 1888. Pri tem velikanskem podvzetju sodelujejo prvi umetniki in pisatelji naše države. Glavni namen tega albuma pa je, da se ohrani v vseh krogih avstro-ogerskih državljanov trajni spomin na štiridesetletno vladanje Njegovega c. kr. apostolskega veličanstva Franjo Josipa I., ki spada na dan 2. decembra prihodnjega leta.

Iz Norsinec pri Ljutomeru. (Letina.) Vreme imamo povsem nekaj tednov lepo solčno, za njive in travnike sicer neugodno, ker zaradi vedne suše je rast trave že davno zastala in je torej jesenska paša zelo pomanjkljiva. Nasledki se že sedaj močno prikazujejo in sicer pri ceni živine. Za vinograde pa še precej ugaja, v njih je letos itak že rast zaostala, tako da ni najboljše kapljice pričakovati, tem manj, ker nas je še zadnji čas, t. je dne 18. avgusta spet grozna toča poklestila. Za tem pa je še listje trte nenavadno, večidel po vseh zahodno ležečih vinogradih ljutomerskega okraja suho. To uimo strokovnjaki letošnji stalni suši pripisujejo, trta je gola, kakor po bolezni peronospora viticola zadeta. Kupčija s sadjem traja že sem nekaj tednov prav živahna, cena je 12—16 gld. za 10 avst. veder natrošenega sadja in je hvala Bogu, letos tega zemeljskega pridelka prav obilo, kmet prejema vsaj v tej stroki gospodarstva nekaj okroglega, z zrnjem pa še je slabeje, kakor z živino. Zopet so se letos naši konji, ki so vendar-le na precej visoki stopnji konjarstva, dvehkrat odlikovali in sicer 8. sept. na dirki na Cvenu in drugič, dne 18. sept. o Gradcu, so bili prav obilo obdarjeni in se jim je na jezero gold. za nje ponujalo, hvalevreden napredek, toda nekoliko prepičlo število takih dirkalcev se še nahaja. V drugi polovici unega meseca smo imeli par dnevov prav močno slano,

ter še nam je ostalo ajdovo betvo pokončala. Teda letošnja letina kmetijskih pridelkov prikazala se nam je sijajna ali zmotili smo se močno, ker podelila se nam je ravno nasprotna.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Presvitli cesar odprli so uni teden ogerski državni zbor s prestolnim govorom. Povdarjali so posebno varčnost in pomnoženje dohodkov, ne da bi se ljudstvo preveč obtežilo. Odkupile se bodo regalije in ponovila finančna pogodba s Hrvati. Rekli so h koncu, da so naše razmere z vsemi zunanjimi državami dobre, a svetovno vprašanje zahteva, da se popolni in zboljša vojna sila. — Kalnoky je obiskal nemškega kancelarja Bismarcka. Kaj sta se moža pogovarjala to se dosedaj še ne vé, v torek pa je imel eno uro trajajočo avdijenco pri grškem kralju. — Naučni minister potuje sedaj po Galiciji. Poljski časniki dokazujejo pri tej priliki v raznih člankih, da je šolstvo v Galiciji na zelo nizki stopinji. Izmed šest milijonov prebivalcev je čitanja in pisanja zmognih le nekaj nad eden milijon. Visokošolcev je primeroma jako malo in cela Galicija nima ne ene obrtne šole, katero bi država vzdrževala. Iz takih člankov se bere lahko strah, da bo pl. Gautsch tudi s poljskimi šolami tako ravnal, kakor s slovenskimi. — Dunajski listi objavljajo okrožno domobranskega ministerstva glede izvršilnih določb postave o preskrbovanji vojaških vdov. — Danes teden so v Budimpeštu slovesno odkrili Deakov spomenik. Slavnosti udeležili so se Nj. veličanstvo presvitli cesar in avstrijski in ogerski ministri. Grof Taaffe imel je še pred svojim odpotovanjem na Dunaj posvetovanje s Tiszo o vžitninskem davku. — Vojni minister zaukazal je vsem železnicam, da se morajo preskrbeti z napravami za električno razsvetljavo kolodvorov, da bo mogoče tudi ponoči večje vojne čete odpeljevati. Prvi poskus bo 11. oktobra na Dunajskem severno-zahodnem kolodvoru. — Ljubljanska čitalnica obhajala bode letos petindvajsetletnico svojega obstanka. V ta namen ste se dvorani obnovili in razširjali in bode 23. t. m. „beseda“. — Namestnji v Gradcu in Trstu izdali ste že vsled ukaza ministerstva za uk in bogočastje okrožnico, katera govori o žganjepitji šolske mladine. Ta ukaz je dober, pa pričakujemo še, da se prepove vsako pijančevanje ne le šolski mladini, temveč tudi drugim. — V Trstu je vlada razpustila veslarsko društvo „Glanco“, ker so se pred kratkim nekateri udje tega društva udeležili tekmovalnega veslarstva v Benetkah in so ob tej priliki razodevali irredentarske namene. — Kako varno je na Ogorskem, razvidi se iz tega, da je pretekli

teden napadlo pet roparjev pri Marczateju voz, na katerem so se peljali trgovci s semnja. Vnel se je hud boj, v katerem so roparji zmagali, ubili dva voznika, druge ranili ter odnesli ves denar in vse blago.

Vunanje države. Načelnik laškega ministerstva Crispi mudil se je te dni na Nemškem na gradu Friedrichsruh ter je imel razgovor z Bismarckom. Gotovo je, da so se obravnavala vsa tekoča prašanja, morebiti tudi razmere med Vatikanom in Kvirinalom. — Zavoljo dogodka na francosko-nemški meji se še vedno vršijo razprave med Francosko in Nemčijo; Nemčija je sicer po svojem poslancu v Parizu uže izrekla svoje obžalovanje, ali dati bode morala še drugo zadoščenje. — Kardinal Bertolini je 3. oktobra v Florencu umrl. — V Bolgariji roparji hudo razsajajo; vlada je toraj sklenila oborožiti kmete, da bodo pomagali žandarjem zasledovati roparje. Turki še podpirajo roparje. Turki roparji napali so srbsko selo Kraljevo. Eno hišo so oropali, moža in ženo ubili, hčer pa hudo ranili. Pritožbe srbske vlade v Carigradu nič ne pomagajo. Take razmere so resnično čudne. — Srbska vlada odpustila je iz službe vladnega komisarja nacionalne banke Todorovića, ker je zatožen zaradi nečastnega prestopka. — Laško ministerstvo je naznanilo angleški vladi, da radostno sprejme posredovanje kraljice Viktorije med Abesinijo in Italijo, vendar pa mora prej poznati Negušev predlog, katere bo takoj vestno presodila. — Karlisti na Španskem pripravljajo se na boj. V ta namen nakupili so že mnogo orožja. — V Italiji še hudo razsaja kolera, tako da je vlada ukazala v Mesini za ubogo ljudstvo na državne stroške kuhati meso. Sveti oče so podarili 10.000 frankov, ki so se razdelili med uboge. — Irci mnogo trpijo in še bodo trpeli od Angležev. V mestu Mihilstownu je že tekla kri. O'Brien bil je obsojen zavoljo nekaterih govorov v trimesečno ječo. — 4. oktobra bil je po Grški deželi, na Jonskih otokih in Cikladah močen, v Peloponezu lahek potres. Ako-ravno se do sedaj še niso naznanile nikakoršne škode, zavladal je vendar v Atenah velik strah. Po najnovejših poročilih je po tem potresu škoda velika, posebno v Korintu. Veliko poslopij se je zrušilo ter več ljudi pokopalo v svojih razvalinah. — V Besarabiji je velika suša in grozna vročina, da ni mogoče iti iz hiše. Zemlja je baje trda kakor kamen in vsa razpokana. Šest tednov že ni bilo dežja. — Iz Samoe se poroča, da se je tamošnji kralj vdal Nemcem, ki so ga odvedli na ladijo „Adler“. — Iz Kabula se poroča, da je Abdullah kan Birjandi, poveljnik Zamindvarske vojske, z 2000 vojaki pobegnol v Kojajmanil, da se pridruži Ejub Kanu. Emirju se godi slabo.